

DEPARTEMENTET

Den 26. april 2006

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. Z stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg, den 27. marts 2006.

Spørgsmål Z:

”Ministeren bedes redegøre for hovedlinierne i den danske allokeringsplan for perioden 2008-12, herunder balancen mellem indenlandske og udenlandske klimainitiativer, og balancen mellem den statslige indsats og den ”private” indsats i de kvotebelagte sektorer”.

Svar:

Lad mig begynde med at sige, at arbejdet med den danske allokeringsplan for perioden 2008-12 endnu ikke er afsluttet. Det er derfor på nuværende tidspunkt vanskeligt for mig at redegøre detaljeret for indholdet af den kommende allokeringsplan.

I samarbejde med Finansministeriet, Skatteministeriet, Transport- og Energiministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet, Fødevarerministeriet og Udenrigsministeriet, er vi i fuld gang med at fastlægge principperne for perioden 2008-12. Jeg forventer, at Regeringens udkast til allokeringsplan vil blive sendt i høring i slutningen af maj måned, og jeg ser frem til, at de relevante parter involverer sig i processen.

Allokeringsplanen skal udarbejdes med udgangspunkt i kvoteloven, som er Danmarks implementering af EU kvotedirektivet. Det grundlæggende formål med EU's kvotehandelssystem er at bidrage til en omkostningseffektiv opfyldelse af medlemsstaternes forpligtigelser til at reducere drivhusgasemissionerne.

Kvotedirektivet overlader ansvaret for at fastsætte den samlede kvotemængde i de enkelte lande til medlemsstaterne selv. Det sker med staternes allokeringsplaner, der skal godkendes af Kommissionen.

Danmark kan ikke anvende samme fremgangsmåde i allokeringsplanen for 2008-12, som blev anvendt for prøveperioden 2005-07, da kvotetildelingen skal tilpasses Danmarks reduktionsmålsætning for 2008-12. Der vil således blive tale om en reduceret tildeling af gratiskvoter i perioden 2008-12 sammenlignet med den nuværende periode.

Hvor mange gratiskvoter der vil blive tildelt, afhænger blandt andet af mængden af kvoter, som staten eventuelt vælger at bortauktionere, af størrelsen af statslige indkøb, af kreditter, af eventuelle omkostningseffektive tiltag i de ikke-kvotebelagte sektorer, samt af mængden af kvoter som eventuelt afsættes i en reserve til nye virksomheder.

Vedrørende balancen mellem indenlandske og udenlandske klimainitiativer så skal der ifølge EU's kvotedirektiv fastsættes et nationalt loft for virksomhedernes brug af udenlandske klimaprojekter, dvs. fleksible mekanismer som JI- og CDM kreditter i perioden 2008-12. Loftet skal fastsættes, så det er i overensstemmelse med medlemsstaternes sup-

plementaritets-forpligtigelse, hvilket vil sige, at brugen af mekanismerne skal udgøre et supplement til hjemlige tiltag.

Da det ikke forventes, at Danmark får problemer med supplementaritets-forpligtelsen, kan det være hensigtsmæssigt at give virksomhederne størst mulig fleksibilitet til selv at vælge, om de vil opfylde deres behov for kvoter gennem egne reduktioner i drivhusgasudledningen eller ved at købe CO₂ kvoter eller kreditter.

Vedrørende balancen mellem den statslige indsats og den ”private” indsats i de kvotebelagte sektorer er situationen den, at indkøb af CO₂-kreditter ifølge klimastrategien hovedsagelig er en opgave for de private virksomheder, der er omfattet af reglerne i EU’s kvotedirektiv. For virksomhederne er klimaforpligtelsen ikke kun en byrde. Der er også en række fordele bl.a. i forhold til teknologiekspport og udbredelse til nye markeder og Dansk virksomheder har en række styrkepositioner vedrørende miljøteknologi, der er oplagte at udnytte, ikke mindst i vækstlande som eksempelvis Kina.

I 2002 var Danmarks eksport af miljø- og energiteknologi på 30-40 mia. kr. – alt afhængig af, hvad man medregner. Alene eksporten af energiteknologi blev fordoblet fra 1998 til 2004, hvor den udgjorde ca. 32 mia. kr. og verdensmarkedet er på over 4.000 mia. kr.

Alene i Kina og Indien har de for eksempel afsat mere end 1.000 mia. kr. til investeringer i miljø- og energieffektiv teknologi over de næste 15 år.

Vi har chancen for nu at vælge en balanceret tilgang – hvor brugen af Kyoto-protokollen muligheder for brug af klima-initiativer i udlandet går hånd i hånd med miljøteknologiske initiativer i Danmark.

Regeringen medvirker gennem statslige indkøb af klimakreditter til, at markedet for disse kreditter løbes i gang hurtigere, end det ellers ville være tilfældet.

Regeringen har derfor afsat 1.330 mio. kr. på finanslovene i perioden 2003-2009 til brug for statslige indkøb af CO₂-kreditter fra JI- og CDM projekter i Østeuropa og i udviklingslande. Den endelige mængde af kreditter er blandt andet afhængig af kvoteprisen.

Overordnet set mener jeg naturligvis, at så vidt det er muligt, skal ”forureneren betaler princippet” have stor vægt i den kommende nationale allokationsplan. Men målet er en national allokationsplan, der først og fremmest sikrer, at Danmark opfylder sin klimaforpligtigelse under hensyntagen til konkurrencevirkningerne af kvotesystemet. Det gælder om at finde en balance mellem hensynet til miljøet og hensynet til konkurrenceevnen.